

6.08.2009 Kristiina

Saaremaa matkal, 6. august 2009

Kristiina Tomasson

Kui kõigest mõned päevad Saaremaa pinnal veedetud olid, otsustati, et kogu zooloogiaringi matkaseltskond külastab kollektiivselt kellegi Kristiina Tomassoni maakodu. Mõeldud – tehtud, asusime siis hommikupoole kõigepealt Lümända poole teele, kust oli plaanis natuke vorste ja salatimaterjali hankida. Kui tee ääres paistis olema mõni huvitavama kooslusega koht, tegime peatuse ning vahelduseks väntamisele kas otsisime putukaid, pildistasime kõike, mis objektiivi ette jäi, uurisime taimi või mõnel juhul vaatasime lihtsalt jalgu kõlgutades üles sinisesse taevasse. Lümända poest suundusime edasi läbi väikese Leedri küla Pilguse küla ja mõisa poole, mis saanud oma nime vana kuulsa Bellingshauseni järgi, kelle suguvõsa 16. sajandil piiskopi käest saadud maadele nimetatud mõisa püsti pani. Tegime seal väikese ringkäigu, jäädvustasime end iga nurga peal, imetlesime mõisapargi lõvisid ning loomulikult ka kaartidel eraldi märgitud kurikuulsat metsõunapuud, mis oli tõeliselt suursugune.

Kohalikud vaatamisväärsused nähtud, sõitsime mööda konarlikke heinamaadevahelisi teid Pussa talu poole, mis meie lõplikuks sihtmärgiks oli. Panime rattad põõsasse ja pärast mõningast viivitust seadsime sammud mere poole, tee peal naeratas meile õnn ning saime lahesopis kivi otsas passivat kohalikku merikotkast näha. Edasi lebasklesime tükk aega rannas, ilm oli ilus ja vesi soe, ei olnud erilist viitsimist midagi muud ette võtta. Siiski kõmpisime varsti tagasi ning siis viisin meie karismaatilise seltskonna ümbruskonda vaatama, kõigepealt tuli loomulikult läbi viia kohustuslik ämblikulegendi Argiope bruennichi külastus, siis kahlasime läbi heinamaa, uurisime tõmmukäppasid ja jõudsime omadega otsapidi metsa, kus saime jälgida selle väikese võluva laane mitmekesisist liigilist koosseisu. Tagasi tulime üle vana Jõe talu valduste, mööda vanast lagunevast heinaküünist ja juba vaikselt metsaga kokku kasvavatest taluhoonetest.

Kell oli juba õhtu peal, aeg oli oma toidukraam välja otsida. Paar poissi saadeti kööki salatit tegema ja ülejäänud võtsid suunaks meie viljapuuaija, kuhu lõkkekoht valmis oli seatud ning vorstide grillimine võis alata. Hoolimata tihedast konkurentsist sipelgatega saime kõhud mõnusalt täis ja õnnistatud veel vanaema koogi ja kohviga, oligi kell juba nii palju, et aeg Viidumäele tagasisõiduks oli küps või õieti juba pisut möödaski. Otsisime igaüks oma ratta hekist üles ning lahkusime rõõmsal meelel minu esivanemate kodust. Tagasisõit oli kiire, mõned meist otsustasid, et ümbritsevate aladega tutvumise aeg polnud ikkagi piisav ning läksid Leedri küla suunas laiali, ilm oli jätkuvalt kena, miks ka mitte. Õhtuks olid siiski kõiki varem või hiljem Viidul kohal ning järgmise päeva retkedeks ja elamusteks valmis.